

Нафс ва шайтон

16:02 / 29 июль 1455

Нафс ва шайтон инсоннинг энг катта душманидир. Бироқ буни кўпинча унутиб қўямиз.

Нафсга ютқазмиш уни фақат яхшиликка буюради деб ўйлаш, унинг барча қутқу ва хоҳишларини фойдали деб билишдир.

Шайтоннинг энг катта ютуғи уни йўқ деб ўйлашингиздир. Душманнинг борлигини билмаслик, инкор қилиш унинг учун энг қулай ҳолат ва ғалаба асосидир.

Нафс яхшиликка ҳам, ёмонликка ҳам майл қилаверади ва уни поклаб, тарбия қилинса, яхшиликка ишлайди. Аммо қўйиб берса, ёмонлиги зиёда бўлиб, ваҳшийлашиб бораверади.

Нафс ўз истагини талаб қилганда қистаб туриб олади ва айтганини қилдирмагунча тинчимади. Шайтон эса бир тарафдан йўл топа олмаса, бошқасидан келаверади.

Шайтон аслида жуда ҳам заиф, фақат нафс уни ўзига ёлиб қилиб олса, икки душман бир бўлиб инсонни ҳалокатга бошлайди. Нафсда майл бўлмаса, шайтон одамга йўл топа олмайди.

Ҳар қандай душманнинг ёмонлигидан сақланиш учун аввало ўша душманни яхшилаб таниб олиш керак.

Нафс ва шайтонни танимагунча, уларнинг қутқу ва ҳийлаларини билмагунча улардан омонда бўла олмайсиз.

Нафс ва шайтонни илоҳий таълимотларгина тўғри танита олади ва даволайди, инсон ақли бу борада аниқликка эриша олмайди, чунки у ҳар қанча ўткир бўлмасин, нафснинг исканжасидан ўзича тўлиқ халос бўла олмайди.

Ким нафсини покласа, нажот топади, ким уни нопок ҳолида қўйса, ноумид бўлиб, ҳалокатга йўлиқади.

Ҳасанхон Яҳё Абдулмажид

«Ҳилол» журнали 1 (58) сон